

Ανθρώπινες ιστορίες...

Η γνώση Πρώτων Βοηθειών σώζει ζωές

«Ατυχήματα συμβαίνουν κάθε μέρα, σε όλους. Η εκπαίδευση στις Πρώτες Βοήθειες μπορεί να σώσει ζωές» λέει ο 16 χρόνος Γιάννης.

«Εκείνη την ημέρα, σε ολόκληρο γήπεδο, δεν υπήρχε κανένας να ξέρει Πρώτες Βοήθειες. Αν υπήρχε έστω και ένας, ο συμπαίκτης μου μπορεί να ήταν ζωντανός», λέει ο νεαρός Χρήστος και ο Γιάννης συμπληρώνει: «είναι πολύ σημαντικό να έχεις τις απαραίτητες γνώσεις και να μπορείς να κάνεις ότι είναι δυνατό για να σωθεί η ζωή κάποιου».

Στην Υπηρεσία «Αγωγή Υγείας του Τομέα Νοσηλευτικής του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, η 14ωρη εκπαίδευση Πρώτων Βοηθειών μόλις είχε τελειώσει. Εκεί, συναντήσαμε τους δύο μαθητές Λυκείου που μας μίλησαν με μεγάλο ενθουσιασμό για την αναγκαιότητα εκπαίδευσης στις Πρώτες Βοήθειες, αλλά και για τις προσωπικές τους εμπειρίες. «Συνειδητοποιήσαμε, πόσο σημαντικό είναι να γνωρίζεις τι πρέπει να κάνεις σε ένα ατύχημα ή σε ένα έκτακτο περιστατικό. Με ψυχραιμία και με απλές κινήσεις, μπορείς να βοηθήσεις τον συνάνθρωπό σου ή ακόμα και τον ευσάτο σου, αν παραστεί ανάγκη. Αντίθετα, μία λάθος κίνηση μπορεί να αποβεί μοιραία. Την πρώτη μέρα που ξεκινήσαμε τα μαθήματα, επιστρέφοντας στο σπίτι, είδαμε μία κυρία στο μετρό που λιποθύμησε. Όλοι είχαν μαζευτεί γύρω

της και κανείς δεν ήξερε τι ακριβώς έπρεπε να κάνει. Είδαμε να διαδραματίζονται μπροστά μας όλα όσα η Εκπαιδεύτρια – Νοσηλεύτρια μας είχε πει ότι δεν πρέπει να κάνουμε σε περίπτωση λιποθυμίας, λένε οι δύο μαθητές. «Σημαντικό είναι επίσης, όχι μόνο να παρακολουθήσεις τα μαθήματα, αλλά και να επαναλαμβάνεις την εκπαίδευση ανα τακτά διαστήματα. Με την πάροδο του χρόνου, αλλάζουν τα δεδομένα και το πρωτόκολλο των Πρώτων Βοηθειών. Είναι λοιπόν αναγκαίο, αυτός που παρέχει Πρώτες Βοήθειες να ενημερώνεται», εξηγεί ο 16 χρονος Γιάννης.

Δυστυχώς, η κακιά στιγμή δεν κάνει διακρίσεις. Παιδιά, νέοι, ηλικιωμένοι, στο σπίτι, στην εργασία ή στην εκδρομή. Μία στιγμή, είναι αρκετή για να χαθεί μία ζωή. Η γνώση Πρώτων Βοηθειών μπορεί να σώσει ζωές. Τη δική σου ή των άλλων. «Πολλοί λένε δεν θα μου τύχει εμένα αυτό, όμως μια ηλίαση ή ένα τσίμπημα μέλισσας μπορεί να συμβεί σε όλους. Ακόμα χειρότερα, όταν βλέπουμε μέσα σε δευτερόλεπτα να χάνονται ανθρώπινες ζωές», λέει ο Γιάννης. «Πριν από δυόμιση μήνες, έχασα ένα συμπαίκτη μου 18 χρονών, μέσα στο γήπεδο σε αγώνα μπάσκετ. Εκείνη την ημέρα δεν υπήρχε γιατρός στο γήπεδο. Μέχρι να έρθει το ασθενοφόρο χάθηκαν κάποια πολύ σημαντικά λεπτά για τη ζωή του παιδιού. Αν κάποιος γνώριζε Πρώτες Βοήθειες, ο συμπαίκτης μου μπορεί να είχε σωθεί», λέει ο Χρήστος. «Μετά από αυτό το γεγονός, η μητέρα του Γιάννη μας προέτρεψε να παρακολουθήσουμε μαθήματα Πρώτων Βοηθειών στην Υπηρεσία «Αγωγή Υγείας» του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Θα έπρεπε να τα είχαμε παρακολουθήσει νωρίτερα. Δεν είναι ανάγκη να μας συμβεί κάτι τόσο σοβαρό για να εκπαιδευτούμε στις Πρώτες Βοήθειες. Τα μαθήματα αυτά, πρέπει να γίνονται σε όλα τα σχολεία».

Μετά την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης, «νιώθουμε σίγουροι για τον εαυτό μας και τις γνώσεις μας. Μάθαμε πόσο σημαντική είναι η πρόληψη, πως μπορούμε να βοηθήσουμε τον εαυτό μας αν μας συμβεί κάτι και κυρίως να παρέχουμε τις Πρώτες Βοήθειες στους συνανθρώπους μας», λένε με περηφάνια οι δύο μαθητές.

της Ειρήνης Μπουδρονικόλα

Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας
Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.